

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 31-08-2026
No. 2026.02710
Portefeuillehouder: Hoenderkamp
Team: Beleid Maatschappelijke
Ontwikkeling**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 31 augustus 2026

Betreft: Schriftelijke vragen van CDA en D66 - dak- en thuislozen

Geacht college,

Onlangs hebben wij een presentatie gekregen over het sociaal domein, waarin ook dak- en thuisloosheid aan bod kwam. Naar aanleiding daarvan hebben onze fracties een aantal vervolgvragen over dit specifieke onderwerp, mede gezien recente gebeurtenissen. In het bijzonder willen wij aandacht vragen voor dakloze vrouwen, waarbij wij vinden dat een snelle en gerichte aanpak noodzakelijk is.

Recent zijn er raadsvragen ingediend over een aantal dakloze mensen die overnachten in het Frontenpark. Naar aanleiding daarvan hebben wij vernomen dat er direct bestuurlijk contact is geweest met de uitvoeringsorganisaties die dagelijks met dak- en thuisloze mensen werken. Wij begrijpen dat het overnachten in het Frontenpark tot overlast kan leiden en dat handhaving daartegen kan optreden. Tegelijkertijd vernemen wij vanuit het veld dat het in dit specifieke geval vaak gaat om Belgische dakloze mensen met verslavingsproblematiek, die veelal op doortocht zijn. Volgens de uitvoeringsorganisaties gaat het daarbij bovendien niet om de meest schrijnende gevallen en dus ook niet om de mensen die op dit moment de meeste hulp nodig hebben.

De bestuurlijke aandacht die naar aanleiding van deze raadsvragen direct wordt getoond, wordt door mensen uit het veld dan ook als opmerkelijk en soms zelfs als ergerlijk ervaren. Zij geven aan dat er al langere tijd signalen en feedback worden afgegeven over structurele knelpunten in de opvang en begeleiding van dak- en thuisloze mensen, maar dat hier in hun beleving aanzienlijk minder snel en zichtbaar op wordt gereageerd.

Een concreet voorbeeld hiervan is een groep dakloze mensen met verslavingsproblematiek voor wie de crisisopvang van Shelter 043 in de praktijk onvoldoende aansluit. Deze voorziening is alleen in de avond geopend en kent, al dan niet begrijpelijk, een aantal huisregels waar deze specifieke doelgroep vaak moeilijk aan kan voldoen. Het gevolg is dat mensen uiteindelijk opnieuw op straat belanden.

Vanuit het veld bestaat daarom een grote behoefte aan een laagdrempelige voorziening die overdag geopend is, waar mensen zonder al te veel drempels kunnen binnenlopen, een kop koffie kunnen drinken, zich even kunnen douchen en opfrissen, en waar de uitvoeringsorganisaties vervolgens vanuit een vertrouwde omgeving contact kunnen leggen en passende begeleiding kunnen bieden.

1. Bent u bekend met deze signalen en met het feit dat de crisisopvang van Shelter 043 als te beperkend wordt ervaren voor specifiek de doelgroep van dakloze mensen met verslavingsproblematiek? Zo ja, hoe kijkt u hiertegenaan?
2. Hoe kijkt u aan tegen het ontbreken van een laagdrempelige voorziening voor deze doelgroep gedurende de dag? Erkent u dat hier momenteel een lacune in het bestaande aanbod zit?
3. Bent u bereid hierover het gesprek aan te gaan met de betrokken uitvoeringsorganisaties en de gemeenteraad hierover terugkoppeling te geven, inclusief de knelpunten die zij ervaren en mogelijke oplossingsrichtingen?
4. Zijn er mogelijkheden om bijvoorbeeld via antikraakverhuur of het tijdelijk beschikbaar stellen van leegstaand gemeentelijk of ander vastgoed een ruimte te vinden die overdag als laagdrempelige voorziening kan functioneren die door de uitvoeringsinstanties gerund kan worden? Bent u bereid de mogelijkheden hiervoor te onderzoeken en de gemeenteraad hierover te informeren, zodat de raad op basis daarvan eventueel zelf een keuze kan maken over de wenselijkheid hiervan?
5. Ten aanzien van buitenlandse dak- en thuisloze mensen begrijpen wij dat beleidsmatig gesteld kan worden dat dit niet 'ons' probleem is. In de praktijk komen deze mensen echter wel op het bordje van de uitvoeringsorganisaties terecht. Wat is het huidige beleid ten aanzien van deze doelgroep? En bent u bereid hierover ook het gesprek aan te gaan met de betrokken uitvoeringsorganisaties, om in beeld te krijgen welke knelpunten zij hierbij ervaren en op welke wijze deze kunnen worden verbeterd?

Naast deze specifieke doelgroep hebben wij ook nog vragen over de doelgroep dakloze vrouwen. Het gaat hierbij veelal om vrouwen die gaan scheiden of te maken hebben met huiselijk geweld. Uit de praktijk blijkt dat deze doelgroep vaak al snel als zelfredzaam wordt beschouwd en daardoor niet altijd de adequate hulp of hulp op maat krijgt die nodig is. Terwijl juist bij een aanpak die specifiek op deze doelgroep is toegespitst, deze vrouwen vaak al binnen korte tijd weer volledig kunnen terugkeren in de maatschappij.

Daarom vinden wij het belangrijk dat hiervoor zo snel mogelijk een specifieke aanpak komt, om te voorkomen dat deze vrouwen onnodig lang tussen wal en schip blijven vallen. Op dit moment is er wel een crisisopvang voor vrouwen, maar er is ook een groep vrouwen bij wie wordt geoordeeld dat er geen sprake is van een crisissituatie. Bijvoorbeeld omdat zij tijdelijk bij iemand kunnen logeren. Daarmee zijn zij echter niet minder dakloos en hebben zij nog steeds behoefte aan passende ondersteuning. In de praktijk kan het ontbreken van adequate hulp er vervolgens toe leiden dat zij veel langer dan nodig in een onzekere situatie blijven.

Wij hebben hierover de volgende vragen.

6. Heeft u de omvang van deze doelgroep goed in beeld? Zo ja, om hoeveel vrouwen gaat het? Hoe vaak worden vrouwen op dit moment niet toegelaten tot de crisisopvang omdat hun situatie niet als urgent genoeg wordt beschouwd, terwijl zij wel dakloos zijn?
7. Welke begeleidingstrajecten zijn er op dit moment voor dakloze vrouwen, al dan niet met kinderen?
8. Bent u voornemens een specifieke aanpak voor dakloze vrouwen, al dan niet met kinderen, te ontwikkelen? Zo ja, wanneer kunnen wij deze aanpak verwachten?
9. Hoe kijkt u aan tegen het idee om een soortgelijke locatie als de Skaeve Huse te realiseren voor specifiek dakloze vrouwen, al dan niet met kinderen? Een rustige en veilige omgeving waar zij tijdelijk kunnen verblijven en tegelijkertijd een gericht begeleidingstraject krijgen, zodat zij zo snel mogelijk weer zelfstandig kunnen wonen en volledig kunnen terugkeren in de maatschappij. Ziet u hierin een mogelijke oplossing voor de groep vrouwen die nu tussen de crisisopvang en reguliere opvang of huisvesting in valt?

In afwachting van uw antwoord,

Gabrielle Heine - CDA

Miriam Elfassih – D66